

- 2) Το άρθρο 4 της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, ή το άρθρο 1, σημείο 3, της οδηγίας 2002/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 76/207, έχουν την έννοια ότι δεν παρέχουν στον αιτούντα συμμετοχή σε πρόγραμμα επαγγελματικής εκπαίδευσης το δικαίωμα να λάβει γνώση στοιχείων που έχει στην κατοχή του ο διοργανωτής του προγράμματος, αφορώντων τα προσόντα των άλλων αιτούντων συμμετοχή στο εν λόγω πρόγραμμα, είτε εφόσον ο αιτών αυτός εκτιμά ότι δεν του επιτρέπει η συμμετοχή στο πρόγραμμα αυτό βάσει των ιδίων κριτηρίων με τους άλλους αιτούντες και ότι υπέστη διάκριση λόγω φύλου, υπό την έννοια του ίδιου αυτού άρθρου 4, είτε εφόσον ο αιτών αυτός υποστηρίζει ότι υπέστη διάκριση λόγω φύλου όσον αφορά την πρόσβαση στην επαγγελματική εκπαίδευση, υπό την έννοια του εν λόγω άρθρου 1, σημείο 3, όσον αφορά τη συμμετοχή στο ανωτέρω πρόγραμμα επαγγελματικής εκπαίδευσης.
- 3) Σε περίπτωση που ο αιτών συμμετοχή σε πρόγραμμα επαγγελματικής εκπαίδευσης θα μπορούσε να επικαλεσθεί την οδηγία 97/80 προκειμένου να λάβει γνώση στοιχείων που έχει στην κατοχή του ο διοργανωτής του προγράμματος, αφορώντων τα προσόντα των άλλων αιτούντων συμμετοχή στο εν λόγω πρόγραμμα, το ανωτέρω δικαίωμα μπορεί να επηρεάζεται από τους περί εμπιστευτικότητας κανόνες του δικαίου της Ένωσης.
- 4) Η υποχρέωση του άρθρου 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ δεν διαφέρει αναλόγως του αν εντός του υπό εξέταση κράτους μέλους ισχύει το κατηγορητικό ή το ανακριτικό σύστημα δικαίου.

(¹) EE C 134 της 22.5.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Ιουλίου 2011 [αίτηση του Tribunal de première instance de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bureau d'intervention et de restitution belge κατά Beneo-Orafti SA

(Υπόθεση C-150/10) (¹)

(Γεωργία — Κοινή οργάνωση αγορών — Ζάχαρη — Φύση και πεδίο ισχύος των μεταβατικών ποσοτώσεων που χορηγούνται σε επιχείρηση παραγωγής ζάχαρης — Δυνατότητα επιχειρήσεως που λαμβάνει ενίσχυση αναδιάρθρωσεως για την περίοδο εμπορίας 2006/2007 να κάνει χρήση της μεταβατικής ποσοτώσεως που της έχει χορηγηθεί — Υπολογισμός του προς ανάκτηση ποσού και της κυρώσεως που επιβάλλεται σε περίπτωση μη τηρήσεως των δεσμεύσεων που αναλήφθηκαν στο πλαίσιο του σχεδίου αναδιάρθρωσεως — Αρχή non bis in idem)

(2011/C 269/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bureau d'intervention et de restitution belge

κατά

Beneo-Orafti SA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal de première instance de Bruxelles — Ερμηνεία του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) 493/2006 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2006, για καθορισμό μεταβατικών μέτρων στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης της κοινής οργάνωσης της αγοράς της ζάχαρης και για τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1265/2001 και (ΕΚ) 314/2002 (ΕΕ L 89, σ. 11) — Ερμηνεία του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΚ) 320/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για τη θέσπιση προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 58, σ. 42) — Ερμηνεία των άρθρων 26 και 27 του κανονισμού (ΕΚ) 968/2006 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2006, σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 320/2006 του Συμβουλίου για τη θέσπιση προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα (ΕΕ L 176, σ. 32) — Φύση και έκταση των μεταβατικών ποσοτώσεων που χορηγήθηκαν σε παραγωγό επιχείρηση ζάχαρης — Συμβατότητα της χορηγήσεως της μεταβατικής ποσοτώσεως σε επιχείρηση η οποία έλαβε ενίσχυση αναδιάρθρωσεως για την περίοδο εμπορίας 2006/2007 με τη νομοθεσία της Ένωσης — Υπολογισμός του ποσού ανακτήσεως και του ύψους της επιβαλλόμενης κυρώσεως σε περίπτωση αδιτησεως των δεσμεύσεων στο πλαίσιο του σχεδίου αναδιάρθρωσεως

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 320/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για τη θέσπιση προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής, έχει την έννοια ότι ο όρος «ποσόστωση» που χρησιμοποιείται σε αυτό περιλαμβάνει και τις μεταβατικές ποσοτώσεις, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) 493/2006 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2006, για καθορισμό μεταβατικών μέτρων στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης της κοινής οργάνωσης της αγοράς της ζάχαρης και για τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1265/2001 και (ΕΚ) 314/2002.
- 2) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 320/2006 έχει την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, η προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή δέσμευση αποποιήσεως της ποσόστωσης παραγωγής ζάχαρης, ισογλυκόζης ή σιροπιού ινουλίνης που χορηγήθηκε σε επιχείρηση και την οποία αυτή παραχώρησε σε ένα ή περισσότερα από τα εργοστάσιά της, αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία κατά την οποία η επιχείρηση, λαμβανομένων υπόψη των πληροφοριών που της κοινοποιούνται ή που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία αναλαμβάνει τη δέσμευση αυτή είναι σε θέση να γνωρίζει, ως επιχείρηση που επιδεικνύει τη δέουσα επιμέλεια, ότι, κατά τις αρμόδιες αρχές, πληρούνται οι προϋποθέσεις για τη λήψη της ενισχύσεως για αναδιάρθρωση, που τάσσονται στο άρθρο 5, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού.
- 3) Τα άρθρα 26, παράγραφος 1, και 27 του κανονισμού (ΕΚ) 968/2006 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2006, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού 320/2006, καθώς και το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) 318/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης, έχουν την έννοια ότι παραγωγή όπως αυτή της κύριας δίκης, ακόμη και αν υποτεθεί ότι αντιβαίνει στην προβλεπόμενη στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 320/2006 δέσμευση αποποιήσεως της ποσόστωσης παραγωγής ζάχαρης, ισογλυκόζης ή σιροπιού ινουλίνης

που χορηγήθηκε σε επιχείρηση και την οποία αυτή παραχώρησε σε ένα ή περισσότερα από τα εργοστάσιά της, γεννά αξίωση επιστροφής της ενισχύσεως, επιβολής κυρώσεως και επιβολής τέλους επί του πλεονάσματος, όπως προβλέπουν αντίστοιχα οι διατάξεις αυτές. Όσον αφορά την κύρωση του άρθρου 27, παράγραφος 3, του κανονισμού 968/2006, στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εκτιμήσει εάν, με γνώμονα όλες τις συναφείς περιστάσεις, η μη συμμόρφωση μπορεί να χαρακτηριστεί ως εκ προθέσεως ή λόγω βαριάς αμέλειας. Οι αρχές non bis in idem, της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων έχουν την έννοια ότι δεν απαγορεύουν σωρευτική εφαρμογή των μέτρων αυτών.

- 4) Το άρθρο 26, παράγραφος 1, του κανονισμού 968/2006 έχει την έννοια ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, η επιχείρηση τήρησε τη δέσμευσή της διαλύσεως εν μέρει των εγκαταστάσεων παραγωγής των σχετικών εργοστασίων, αλλά όχι και την προβλεπόμενη στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 320/2006 δέσμευση αποποίησης της ποσοτώσεως παραγωγής ζάχαρης, ισογλυκόζης ή σιροπιού ινουλίνης που της χορηγήθηκε και την οποία αυτή παραχώρησε σε ένα ή περισσότερα από τα εργοστάσιά της, το ποσό της προς ανάκτηση ενισχύσεως ισούται με το μέρος της ενισχύσεως που αντιστοιχεί στη δέσμευση που δεν τηρήθηκε. Το μέρος αυτό της ενισχύσεως πρέπει να υπολογιστεί βάσει των ποσών που ορίζονται στο άρθρο 3, παράγραφος 5, του κανονισμού 320/2006.

(¹) ΕΕ C 161 της 19.06.2010

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 21ης Ιουλίου 2011 [αιτήσεις του Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gerhard Fuchs (C-159/10), Peter Köhler (C-160/10) κατά Land Hessen

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-159/10 και C-160/10) (¹)

(Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Αυτοδίκαιη συνταξιοδότηση των εισαγγελέων που συμπληρώνουν το 65ο έτος της ηλικίας τους — Θεμιτοί στόχοι ως δικαιολογητικοί λόγοι της διαφορετικής μεταχείρισης λόγω ηλικίας — Συνοχή της νομοθεσίας)

(2011/C 269/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gerhard Fuchs (C-159/10), Peter Köhler (C-160/10)

κατά

Land Hessen

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Ερμηνεία του άρθρου 6 της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16) — Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει την αυτοδίκαιη συνταξιοδότηση των δημοσίων υπαλλήλων που συμπληρώνουν το 65ο έτος της ηλικίας τους — Θεμιτοί στόχοι που δικαιολογούν τις διαφορές μεταχείρισης που οφείλονται στην ηλικία

Διατακτικό

- 1) Δεν αντιβαίνει στην οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, ο νόμος ο οποίος, όπως ο νόμος για τον δημοσιούπαλληλικό κώδικα του Land Hessen (του ομόσπονδου κράτους της Έσσης) (Hessisches Beamtenengesetz), που τροποποιήθηκε με τον νόμο της 14ης Δεκεμβρίου 2009, προβλέπει την αυτοδίκαιη συνταξιοδότηση των μόνιμων ή ισόβιων δημοσίων υπαλλήλων ή λειτουργών, εν προκειμένω των εισαγγελέων, όταν συμπληρώνουν το 65ο έτος της ηλικίας τους, ενώ παράλληλα τους παρέχει τη δυνατότητα να εξακολουθήσουν να εργάζονται, αν έτσι εξυπηρετείται το συμφέρον της υπηρεσίας, μέχρι την ηλικία των 68 ετών κατ' ανώτατο όριο, εφόσον με τον νόμο αυτό επιδιώκεται ο στόχος της δημιουργίας μιας ισόρροπης ηλικιακής διάρθρωσης, με σκοπό την παροχή κινήτρων για την πρόσληψη και επαγγελματική προώθηση των νέων, τη βέλτιστη δυνατή διαχείριση του προσωπικού και τη συνακόλουθη αποφυγή ένδικων διαφορών σχετικά με την ικανότητα του μισθωτού να ασκεί τα καθήκοντά του μετά από ορισμένη ηλικία και εφόσον ο εν λόγω νόμος καθιστά δυνατή την επίτευξη του στόχου αυτού με πρόσφορα και αναγκαία μέσα.
- 2) Για να αποδειχθεί ότι το επίμαχο μέτρο είναι πρόσφορο και αναγκαίο, το μέτρο αυτό πρέπει να είναι εύλογο από την άποψη του επιδιωκόμενου στόχου και να στηρίζεται σε στοιχεία των οποίων την αποδεικτική δύναμη οφείλει να εκτιμήσει το εθνικό δικαστήριο.
- 3) Ο νόμος ο οποίος, όπως ο νόμος για τον δημοσιούπαλληλικό κώδικα του Land Hessen, που τροποποιήθηκε με τον νόμο της 14ης Δεκεμβρίου 2009, προβλέπει την υποχρεωτική συνταξιοδότηση των εισαγγελέων που συμπληρώνουν το 65ο έτος της ηλικίας τους, δεν ενέχει αντιφάσεις εξαιτίας του γεγονότος και μόνο ότι τους επιτρέπει, σε ορισμένες περιπτώσεις, να εργάζονται μέχρι την ηλικία των 68 ετών, ότι επιπλέον περιλαμβάνει διατάξεις με τις οποίες επιχειρεί να αποθαρρύνει την αποχώρηση από την υπηρεσία πριν από την ηλικία των 65 ετών και ότι υπάρχουν άλλες νομοθετικές διατάξεις του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους που προβλέπουν αφενός την παραμονή ορισμένων δημοσίων υπαλλήλων ή λειτουργών, π.χ. ορισμένων αιρετών υπαλλήλων ή λειτουργών, στην ενεργό υπηρεσία μετά την ηλικία αυτή και αφετέρου τη σταδιακή αύξηση του ορίου ηλικίας για τη συνταξιοδότηση από το 65ο στο 67ο έτος.

(¹) ΕΕ C 161 της 19.6.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 21ης Ιουλίου 2011 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tural Oguz κατά Secretary of State for the Home Department

(Υπόθεση C-186/10) (¹)

(Συμφωνία συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Άρθρο 41, παράγραφος 1, του πρόσθετου πρωτοκόλλου — Ρήτρα standstill — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Απόρριψη της αιτήσεως για ανανέωση της αδειας διαμονής Τούρκου υπηκόου ο οποίος προέβη στη σύσταση επιχειρήσεως κατά παράβαση των όρων που έθετε η άδεια αυτή — Κατάχρηση δικαιώματος)

(2011/C 269/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)